

Маргарита Байдала,

студентка 7 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **І. С. Ладунка**, к. екон. н. доц. (БДПУ)

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Сьогодення характеризується інтенсивним розвитком світової економіки. Насамперед, це обумовлено загостренням конкуренції на основні ресурси, до яких відносять високі технології, робочу силу, капітал, знання, енергоносії. На жаль, сьогодні українська економіка — це глибоко амортизована, має низький технологічний рівень, сировинна, монополізована система відносин, що довели до зубожіння нашу державу і практично значну частину українського населення.

Визначимо загальні проблеми, які притаманні усім підприємствам промисловості: заводи, що працюють ще з радянських часів, мають досить розвинуту інфраструктуру: дороги, водопроводи, газопроводи, електричні мережі тощо, яка потребує суттєвого технічного обслуговування. Але так як підприємства забезпечені замовленнями на одну третину або половину від існуючих виробничих потужностей, це не позбавляє від утримання якоїсь частини інфраструктури, що і впливає на собівартості послуг. Обладнання підприємств не є технологічно новим, що є тягарем для більшості підприємств. Однією з сучасних проблем підприємств є відсутність необхідної кількості кваліфікованих кадрів. Існуюча система оподаткування не сприяє розвитку підприємств. Нестабільне оточуюче середовище зокрема, такі його фактори, як інфляція, політична ситуація, безперервні зміни у системі оподаткування негативно впливають на розвиток промислових підприємств.

Основними заходами щодо підвищення ефективності підприємницької діяльності підприємств, запропонованими фахівцями, є: модернізація та реконструкція старого обладнання та устаткування, впровадження нових технологій у виробництво; підвищення заробітної плати; навчання працівників на робочому місці; прийом спеціалістів на роботу на конкурсних засадах; розширення номенклатури, вихід на нові ринки збуту продукції; збільшення частки продукції на українському ринку; удосконалення технологічних процесів з метою підвищення конкурентоспроможності та якості продукції; розширення видів діяльності [2].

Система інноваційного управління підприємством повинна базуватися на впровадженні управлінських інновацій та бути спрямована на формування ефективної політики нововведень, що дозволяє йому функціонувати, уникаючи кризових ситуацій, і займати лідируючі позиції у своїй галузі. При цьому під терміном «управлінська інновація» розуміють нову систему організації і управління, або нову управлінську технологію, або новий бізнес-процес. У багатьох випадках нововведення створюється

завдяки реформування (перепроєктування, реінжиніринг) існуючих управлінських систем, технологій, процесів.

Таким чином, процес активізації підприємницької діяльності має передбачати цілеспрямованість, послідовність, своєчасність прийняття рішень та їх адаптованість у процесі життєдіяльності підприємства.

Підвищення ефективності підприємницької діяльності полягає у забезпеченні максимально можливого результату на кожен затрачений одиницю ресурсів (матеріальних, фінансових, трудових). Основні чинники підвищення ефективності підприємницької діяльності полягають у підвищенні її технологічного рівня, вдосконалення управління, організації виробництва і праці, зміни обсягу та структури виробництва, поліпшення якості природних ресурсів. Вміле використання системи всіх наявних чинників може забезпечити достатні темпи зростання ефективності діяльності вітчизняних підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексєєва Н.І. Класифікація базових стратегій зростання підприємства/Н.І. Алексєєва//Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. – 2012. – Вип. 3(13).-с.71-80

2. Григор'єва Л. Базові стратегії як основа розвитку підприємства/Л. Григор'єва//Соціально-економічні проблеми і держава. – 2013. – Вип. 1(8). – С. 116-124

3. Маленков Ю.А. О классификациях стратегий компаний [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.cfin.ru>

Альона Безродна,

студентка І курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу

Бердянського державного педагогічного університету

Науковий керівник: **Г.О.Сенченко**, старший викладач (БЕГК БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО КЕЙТЕРИНГУ

Актуальність: кейтеринг- новий напрямок ресторанного бізнесу в Україні і завдяки попиту та його стрімкого розвитку, кейтеринг можна вважати феноменом гостинності в готельно-ресторанній індустрії ХХІ століття. Зараз стало дуже актуальним використовувати в ресторанній індустрії України західні технології гостинності, щоб зацікавити споживача (гостя) та отримати соціальний і економічний результат. Тема кейтерингу є актуальною, адже по суті це інновація, а все що нове завжди привертає увагу. Доречно підкреслити, що поняття «кейтеринг» американського походження «Cater», що в перекладі означає поставляти провізію, обслуговувати споживачів.

Ступінь досліджуваності проблеми. Дослідженнями кейтерингу займалось багато вчених, серед них Франсін Хайворсен, Гребенюк В.П., Погодін К., Смірнов У.Г., Федотова У., Федцов В.Г., Егертон Р., Уокер Дж. Р., Мазаракі А.А. та інші. Одні вбачали кейтеринг одним із методів збільшення